

Maade, at vi kan faa oprettet nye Hjem paa Landet. Man opnaar derved det første, at mange af de Folk, der nu ikke kan finde Beskæftigelse, ikke kan finde sig noget Hjem, og som lider og forsummer derved, kan faa Plads igen ved Arbejdet. For det andet løser man derved en Del af det store og vanskelige Boligspørgsmaal. Det forekommer mig umiddelbart indlysende, at det er imod al sund Sans at ofre Penge paa at skaffe Boliger til Veje i Byerne, naar Forholdet er det, at vi skulde have Folk ud paa Landet, have Jorden udstykket og have oprettet nye Hjem derude. Det vilde aldeles ikke nytte at henstille til de nuværende store og middelstore Besiddere af Jord, at de skulde tage flere Folk i Arbejde. Det gør de ikke, det ligger udenfor deres Interesse. De kan heller ikke byde dem, der søger Arbejde, saadanne Vilkaar, at de vil og kan finde sig til Rette derved. Der er altsaa ingen Vej udenom det store Spørgsmaal, som her foreligger til Besvarelse. Det maa besvares og besvares paa en bestemt Maade.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem fra Ribe sagde, at det er Reformen, som vil koste mange Penge. Hvor mange, kan ingen sige noget bestemt om. Det afhænger dels af Konjunkturforsørene, dels af den Plan, der bliver lagt for Reformens Gennemførelse. Men vi finder vel Midler til at skaffe Pengene til Veje. Det kan med Rette siges, at det ikke er uproduktive Foretagender, her sættes i Scene, og at der vel i og for sig ikke er Tale om Tilvejebringelse af meget store Kapitaler, som Staten skal stille til Raadighed uden at faa nogen virkelig Sikkerhed for, at de bliver forrentet. Det skulde gerne være saaledes, at de Penge, der anbringes i en Landejendom, anbringes paa en saadan Maade, at der kan ydes fuld Sikkerhed for dem og i hvert Fald paa det nærmeste gives fuld Rente af Pengene. Under de Vilkaar skulde jeg mene, at det ikke vilde være uoverkommeligt for Staten at skaffe de nødvendige Beløb til Veje. I hvert Fald henstiller jeg til det høje Ting, at Sagen bliver behandlet med den størst mulige Velvillie og saa hurtigt som paa nogen Maade muligt.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorson: Jeg vil gerne, inden Debatten gaar videre, gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem, der nu talte paa So-

cialdemokratiets Vegne (Hauge), har misforstaaet mig paa et Par Punkter. Jeg antager, at det ærede Medlem ikke har hort rigtigt efter, for jeg har spurgt adskillige, og de har ment, at jeg udtrykte mig klart paa de Punkter. Det drejer sig om de periodiske Vurderinger og om Spørgsmaalet om Ekspropriation. Jeg vil sige om de periodiske Vurderinger, at mine Udtalelser gik ud paa, at vi aldeles ikke kan acceptere de periodiske Vurderinger, idet nemlig Vurderinger er særdeles vanskelige, men vi kan gaa med til en Regulering. Derfor kan vi indenfor den første 10-aarige Periode gaa med til to Omvurderinger, og til den Tid overveje, hvorvidt vi skal fortsætte eller kun have Vurderinger ved Ejerskifte eller blive staaende ved den sidste Vurdering.

Med Hensyn til Ekspropriation har jeg heller ikke udtalt mig paa den Maade, som det ærede Medlem mente. Jeg har nemlig sagt, at den Ekspropriationsparagraf, der findes i Lovforslaget om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug, kan vi ikke tiltræde, fordi vi, hvad mindre Brug angaar, mener, at der i lang Tid vil komme tilstrækkelig Jord frem. Skulde vi senere hen i Tiden komme i en anden Situation, hvad jeg ikke vil haabe og tro, saa er det naturligvis noget andet, og vi kan saa til den Tid træffe Bestemmelse om, hvad der skal ske. Men med Hensyn til Byggegrunde og Havepladser i Byerne mener jeg, at vi skal have en kraftigere Ekspropriationsbestemmelse, end vi hidtil har haft, og jeg oplæste, hvad vi har skrevet i en Betænkning, som vi har afgivet om Jordspørgsmaalet, og som vil blive offentliggjort i Aften.

N. Frederiksen: De tre Lovforslag, som her foreligger til Behandling, bør ses i Sammenhæng med det Lovforslag, der ligger i Landstinget om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje. Tager man de fire Lovforslag i Sammenhæng, tror jeg, man i Retning af Indhold og Virkning med Rette kan betegne dem som en Begyndelse til en stor gennemgribende Landboreform. Jeg tror, at man med Rette kan bruge denne Betegnelse om disse Lovforslag, fordi de paa mange Maader angiver en ny Tid i Retning af Brugsform for Landbruget og Fremgangsmaade ved Erhvervelse af Jord til mindre Jordbrugere i Danmark. For mig staar det saaledes, at det, der kendetegner disse Lovforslag, er, at man for mindre Landbrugere i Danmark vil prøve paa at faa en Brugsform gennemført, der gør, at disse Brugere bliver mere sikkert stillet i Retning